



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

zelo, sed proprii commodi & lucri studio ducti, ut fideles, presertim locupletiores à Jesuitis abstraherent, sibi que devincirent, Jesuitarum doctrinam mille infectam erroribus & Evangelio contrariam esse publicarunt; ut populis horrorem incuterent; & cum ipsi, nec cultiore sint doctrina, nec majore sanctimonia, potestatem decidendi controversias in doctrina morum & fidei, jure quodam successionis hæreditario, sibi arrogarunt. Quod quàm erroneum sit, omnes Catholici tenent. Sed tandem ad tuas notas accedo: nec enim Epistolarum errores castigandos suscepi, quod jam alii egregiè præstiterunt: notas duntaxat in notas scribam.

In primam Epistolam.

N O T A I.

PErridiculum est, quæ discant, omnibus mortalibus ignarum præcipere. Sic malim te risu & sibilis, quàm severiore modo excipere: malim te ignorantia, quàm malitia insimulare; quanquam utriusque partes egregiè sustines. Censuram Sorbonicam, Scholam Thomisticam, proximam illam agendi potestatem, *posse proximum*, ut vocas, pleno buccarum rictu, altoque cachinno, cum tuo Montaltio irrides; * vel indè ridiculus, quod de re tam seria, tam stultè rideas. Jesuitas & Thomistas ab re inter se committis. At utrique in hac parte, cum aliis omnibus Catholicis probè conveniunt. Dividis, ut regnes: jurgia seminas, ut in Catholicorum discordiis Janse-
niana hæresis altas radices agat. Sed frustra oculatis & piis hominibus apertas insidias struis. In hoc, ut
dixi,

* Pag. 10.

dixi, utrique conveniunt, quod quis, dum peccat, proximam non peccandi potestatem, seu proximum *posse* habeat: utrique oppositum, Arnaldi scilicet, errorem damnant. Arnaldus porrò non dixerat, ut sincerè, tuo more, narras, D. Petro gratiam efficacem defuisse: quis enim hoc neget? sed gratiam necessariam, ad hoc ut posset non peccare, si vellet; quod reverà omnes Catholici negant, & adducta Patrum loca, Catholicè, ut par est, explicant.

Nec Iesuitæ à Thomistis dissentiunt, quod hi velint, gratiam seu virtutem illam interiorem, *nunquam in actum prodire, nisi efficax sit*: quis Theologorum, quis mortalium hoc neget? seu quod illi proximam agendi potestatem homini adstruant, cum hic liberè agere omittit. In hoc, utrique conveniunt, *non ore tenus*, ut dicis, sed re ipsa, ut damnatum errorem fugiant. Nisi enim proximum *posse* adsit ad non peccandum, Dei quæ præceptis obtemperandum, haud dubiè illa præcepta sunt impossibilia. Sed hic error solemni tactus anathemate jacet. *Commentum* igitur non fuit, quod scurra tuus, quem *festivum* Scriptorem appellas irrideat; sed dogma Catholicum, quod heterodoxi duntaxat rejiciunt. Neque hæc verba *barbara* sunt, & *nova*, ut dicis, sed omnino apposita, ut vestras & aliorum hæreticorum fraudes & fallacias Catholici Scriptores exagitent. Nec desunt in hanc rem, Patrum & Conciliorum loca: tu vide sis apud Auctores, qui contra Iansenium scripserunt; quorum egregiæ lucubrationes, ut gratissimam Catholicæ Doctrinæ lucem attulerunt, ita æternas errori Ianseniano tenebras offuderunt. * Perstringis denique putido sarcasmo, tum Sorbonam, tum potestatis proximæ *fabulam*, sic enim vocas. Sorbona ipsa viderit, quæ cum multos domesticos habeat, extraneos defensores non postulat.

stulat. *Fabulam* verò illam inter fidei dogmata repositam ægrè, immò ægerrimè tulisti: Arnaldi quoque placita damnata, non modò à Sorbona (cujus censuram eo loco non habes, quo vir prudens habere debet) sed ab ipsa Ecclesia. Et hæc dissimulas? Nec Annati gratiæ quidquam datum est. Extat extabitque in posterum Decretum Apostolicum, & immortalis Arnaldi & Montaltii infamia. Errores utriusque uno eodemque Decretò configi, par erat; qui communi utriusque sensu, & unanimi voluntatum consensione fuerant publicati. Quod demum subnectis, non multò post, apud Patres Oratorii, eandem Arnaldi doctrinam palam defensam fuisse; quid ad me? quid ad Jesuitas? nemo nescit, Jansenianis partibus plurimos ex omni ferè hominum genere addictos esse; quo animo & fine, Deus scit. Sed est, quod nobilissimæ & doctissimæ familiæ hanc notam sibi à te inustam, vindicandam ultrò relinquam.

N O T A I I.

Reverendum Patrem Nicolai per summam impudentiam hoc loco sugillas: quem à Thomistarum Doctrina descivisse perindè asseris, ac si apud omnes constaret: eumque transfugam & prostratum Molinistam vocas, qui Nemas in D. Thomam, non verò Commentaria scribat, ac proinde melius & consultius taceat. Ita Willelme Doctissimum virum, Sorbonæ & sui Ordinis decus excipis? sed cur illi adeò barbarè ac ferociter succenses? non est profectò, quod dicam: cum jam apud omnes in confessio sit. Strenuus semper fuit Iansenii, Arnaldi, Sancygirani, nec non acerrimus expugnator. Non alia fuit odii in illum vestri causa. Sed Vir de Ecclesia, de Sorbona, de